

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № <u>ХП-506-02-3</u>
дата <u>19.02.2015</u> г.

**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

Изх. № 120/19.02.2015 г.

ДО
Г-Н ИВАЙЛО КАЛФИН,
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПО ДЕМОГРАФСКАТА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА И МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НСТС

\\ КОПИЕ:
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ
ВЪПРОСИ ПРИ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛФИН,

Във връзка с внесения в Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. изразяваме следното

СТАНОВИЩЕ:

Не подкрепяме предложенията проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, № 554-01-14, внесен от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 23.01.2015 г. като мотивите ни са следните:

Общи недостатъци:

1. Значителна част от предложените с проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата не са придвижени от надлежни мотиви. Това, от една страна, не осигурява възможност за обективна преценка по отношение на необходимостта от приемането на така предложените норми, като същевременно не отговаря на изискванията

на чл. 28, ал. 2 от ЗНА. От друга страна, подобно констатирано несъответствие (частична липса на мотиви) препятства обсъждането на този проект на нормативен акт по смисъла на чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

По смисъла на чл. 11 от ЗНА е необходимо да се укаже необходимостта и наложителността на предлаганите изменения и допълнения, връзката с естеството на урежданите обществени отношения. Липсата на подобна обоснованост е пречка за това да се преценят съществуването на обоснована необходимост от приемане на промени в ЗА и да се преценят доколко тя съответства на критериите по чл. 11 ЗНА - промените да са важни, т.е. социално, икономически или политически оправдани и наложителни.

В мотивите не се съдържа и обосновка на това с какво предлаганите изменения ще приведат закона в съответствие с потребностите на „обективното развитие на българското общество и неговата правораздавателна система“. Липсва и обяснение по какъв начин проектът привежда вътрешното законодателство в регулираната област, с изискванията на Директива на Съвета от 22 март 1977 г. за улесняване на ефективното упражняване на свободата на предоставяне на адвокатски услуги.

Същевременно не се отчита фактът, че действащият от 2004 г. Закон за адвокатурата е съобразен както с Директива на Съвета 77/249/EИО от 22 март 1977 година за улесняване ефективното упражняване на свободата на предоставяне на адвокатски услуги, така и с Директива 98/5/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно улесняване на постоянното упражняване на адвокатската професия в държава-членка, различна от държавата, в която е придобита квалификацията и с Решение на Съда от 24 ноември 1998 г. С други думи необходимата хармонизация е постигната – факт, който се подкрепя от липсата на мотиви за противното.

2. Доколкото предлаганите промени са многобройни (92 параграфа) и важни, то по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗНА по-скоро може да се предложи заменяване с нов акт, вместо да се приемат изменения и допълнения на действащия.

Конкретни проблеми:

1. Предлаганото с § 3, т. 3 отпадане в чл. 4, т. 5 на изискването за притежаване на „необходимите“ нравствени и професионални качества за упражняване на адвокатската професия не е обосновано в мотивите и не се оправдава, защото лишава от критерии за преценка качествата на кандидата за адвокат, които по отношение неговия морал, професионализъм, квалификация и интелигентност, трябва да са завишени.

2. Действащата редакция на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗА предвижда забрана да бъде вписано като адвокат лице, което е търговец, управител в търговско дружество и изпълнителен директор на акционерно дружество. Тази рестрикция и понастоящем е спорна по отношение на конституционо-съобразност и неприемлива като последици. С предлаганите с § 4 от законопроекта изменения и допълнения се цели допълнително разпростиране на посочените ограничения и по отношение на членове на съвети на директорите на акционерни дружества. За нас това представлява недопустимо ограничение не само по отношение на юристи, заемащи такива длъжности, но обосновано налага ограничения в правото на избор на кариерно развитие.

Ведно с това, предложението за посочената промяна не кореспондира с липсата на забрана за народните представители и лицата, заемащи академични длъжности по правни науки във висшите училища или в научните организации, да се вписват и упражняват адвокатската професия, без да напускат работата или длъжността си (Чл. 5, ал. 4 ЗА). Подобно и (съобразно предложението задълбочаващо се различие) не е подкрепено от никакви аргументи, което навежда на доводи за избирателно търсено допълнително ограничение.

3. Предоставянето на удостоверителни функции на адвоката чрез предлаганото с §15 изменение на чл. 32, с нова ал. 2, не отчита спецификите на уредбата на тази материя в нашето законодателство и установената традиция - тези функции да се предоставят на лица с нотариална правоспособност и дейност, регулирана от специален закон. По този начин предложението поражда риск от злоупотреба чрез паралелно осъществяване на удостоверителни и защитни функции по един и същ казус, за целите на защитата по който, адвокатът да изготви неистински писмени доказателства.

Дори действащата редакция на чл. 32 от ЗА е несъвместима с нормите на ГПК. В изречение второ се приравнява по процесуален статут заверените от адвокат преписи на документи, с техните оригинали. Така се създават предпоставки за унищожаване на оригинали, които са единствено годният обект за провеждане на експертизи за проверка на истинността на документа – автентичност, антидатиране, подправки на съдържанието, чрез заменянето им с негодни за тази цел копия. Така се постига пълна невъзможност за предотвратяване или разкриване на измами.

4. Предлаганата с § 91 нова Глава петнадесета и предвижданите в нея санкции разширяват предела на ангажиране на административно-наказателна отговорност, като същевременно са в колизия с аналогични норми от Закона за административните нарушения и наказания. Събирането на глоби и имуществени санкции по сметката на съответния адвокатски съвет най-малко представлява предпоставка за конфликт на интереси и това – при практически затворена в рамките на колегията процедура.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**